

No sempre tindrem Palmira

Sempre ens quedarà París és la dita més coneguda per rememorar amb nostàlgia alguna cosa passada, enyorada, desitjada però perduda.

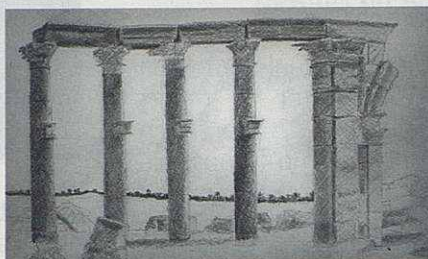
Aquest estiu corria una foto amb el gran vaixell ple de turistes dins del creuer per la Mediterrània i molt a prop hi havia la barqueta atapeïda de persones que fugien del seu país. El contrast era immens. Diuen que poden viatjar fins a cinc mil persones dins d'aquests transatlàntics que, a part de les dependències per dormir i dels restaurants, estan equipats amb pistes esportives, teatres, piscines i fins i tot boscos. Les persones que van de creuer, però, no són com les del Titànic. N'hi ha que han estalviat per comprar un bitllet un any abans per sortir una setmana i poder fer unes vacances ben merescudes.

És inevitable sentir recança quan vas de viatge o d'excursió i veus la tragèdia humana que s'està vivint,

Palmyra (Siria). Restos escultòrics en una casa-tumba

Il·lustració: M. A. Eguí

Palmyra (Siria). La Plaza Oval

Il·lustració: M. A. Eguí

una tragèdia comparable, diuen, amb l'èxode que va provocar la segona guerra mundial. Només volen viure! És inhumà tancar fronteres, rebre'ls amb gasos lacrimògens o posar filats; és menyspreable traficar amb persones. Les ONG que treballen amb refugiats explicaven que els traficants cobraven cinquanta dòlars per deixar-los sortir a respirar a coberta. Els que sobreviuen d'aquest viatge infernal podran arribar a una Europa que no s'assembla gens a la terra promesa.

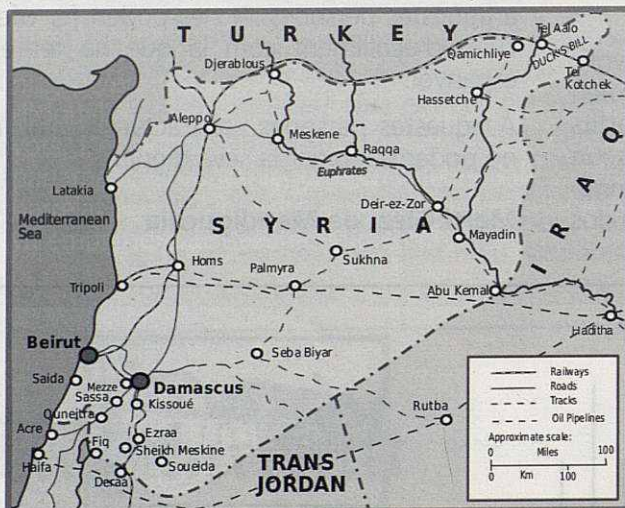
I les raons d'aquest èxode? Tant l'acollida de refugiats com l'intentar posar fi a la guerra són temes molt complexos. Les persones humanes no hem aconseguit mai poder viure en pau i segurament no ho aconseguirem,

però l'acollida és una urgència i s'està trigant molt a posar-se d'acord sobre com s'ha de fer.

La preocupació per les vides humanes és sempre primordial, també ho és poder viure en el teu país, però també provoca una pena immensa veure la destrucció d'un patrimoni cultural com el de Palmira, en nom d'unes creences que porten a la deshumanització. Els jihadistes són a Palmira des del passat més de maig i van destruït la ciutat per capítols, el temple de Baal, escultures, mesquites,... Fins i tot l'Estat Islàmic va decapitar Khaled al-Assad, l'arqueòleg responsable durant molts anys de les antiguitats de Palmira. És també un crim voler deixar una població sense identitat ni història.

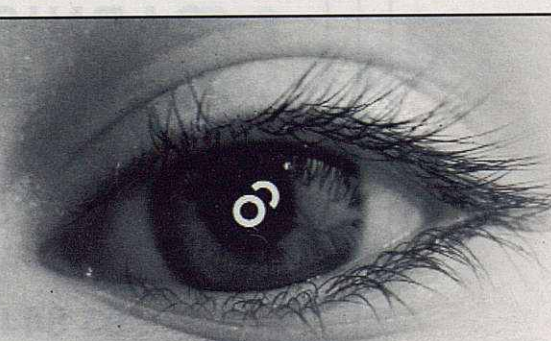
Havia sentit a parlar molt de Palmira a través de persones properes que hi havien estat. Ara ja no sé si hi podré anar i en el cas que pogués potser ja seria massa tard.

Fina Dantí

**ÒPTICA
DURAN
CENTRE
AUDITIU**

REVISIÓ AUDITIVA GRATUÏTA

Ctra. Barcelona s/n Local 3
08187 Santa Eulàlia de Ronçana

T - 93 844 60 59
duranoptica@gmail.com